

ІННОВАЦІЙНІ ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТУРИ ТЕАТРАЛЬНО – КОНЦЕРТНИХ КОМПЛЕКСІВ

Демиденко М.С.

Науковий керівник – Дудка О.М., канд. архіт., доцент

- Трансформація сценічного простору

Простір залу для глядачів і сцени в сучасному театрі стало одним з важливих інструментом сценографії. У проектах театрів ХХ століття з'явилися рішення, в яких зали або збільшувалися за рахунок об'єднання їх з додатковим простором, або, навпаки, зменшувалися за рахунок поділу трансформуються стінами.

Не часто застосовуваний, але дуже ефектний прийом створення видового розкриття зовнішніх стін театру використовується для досягнення можливості мати потужний емоційний вплив на глядача. Прийом полягає в створенні розсувних воріт в ар'єрсцені або бічній стіні залу, що є одночасно зовнішньою стіною будівлі театру.

Основні трансформовані елементи театрального простору умовно можна розділити на елементи залу для глядачів (поворотний і переміщуваний партер (блїтчерів (див. Словник)), розсувні перегородки і т.д.), верхню механізацію сцени (штанкети, кран-балки і т.д.) і нижню механізацію сцени (поворотний круг, барабан, підйомно-опускні площадки, люки-провали і т.д.). Окремо можна виділити збірно-розбірний портал сцени.

Закладаючи можливості пристрою в театральному залі різних комбінацій розташування місць для глядачів, потрібно враховувати основні технічні способи їх трансформації: ручна трансформація, напівавтоматичне штабелювання крісел на спеціальних візках, установка крісел на телескопічні трибуни (блїтчерів), установка крісел на рейки, пристрій і зберігання крісел в просторах-блоках під спеціальним підлогою.

Сценічна механізація розділяється на два основних види. Верхня механізація сцени - техніка, яка розташовується над сценою і відповідає за зміну задників, лаштунків, падуг, різних завіс. І нижня механізація сцени, механіка, розташована нижче сцени і безпосередньо в її рівні – підйомно - опускні площадки сцени, оркестрової ями, хору, люки-провали, системи завантаження декорацій.

У залах з трансформаціями сцени можливо пристрій технологічного стелі над всією площею залу. Стеля в трансформованих театральному просторах один з важливих елементів сценографії. Театральне технологічне обладнання в сучасному театрі часто монтується на "технологічному" стелі, представляє собою металеву решітку, на якій можливо розмістити їх в будь-якому необхідному для сценографії місці.

- Інтеграція інтер'єрного простору

Концепція художньої інтеграції базується на взаємопроникненні і синтезі просторово-часового контексту; художніх підстав, індивідуального творчого начала (автора і адресата), пов'язаних в єдине ціле на рівні мета-системи архітектури: мета-мистецтва, мета-науки, метадеяльності. Концепція є основоположною для вирішення проблеми досягнення цілісності в новітній архітектурі і адресує до міжсистемних актуальної творчості архітектора.

В аналіз взаємодії архітектури з усім колом мистецтв включені традиційні художні чинники: колір і лінія (живописно-графічний); пластика і обсяг (скульптурний); слово і інтонація (літературно-поетичний); звук і мелодія (музичний); рух і жест (театрально-хореографічну), а також відносно нові фактори та країни, що розвиваються форми художнього творчості: кадр (фото-кінематографічний); цифровий алгоритм (дігитальноцифровою). Особливу інтегруючу роль відіграють фактори багатоелементних (Синтегичних) мистецтв: театральний, кінематографічний, а також багатогранний фактор дизайну, споріднений архітектурі. Актуальні тенденції концептуального творчості, видовищності або шоу, феномени моди фігурують як загально-видового процесу. Слід зазначити, що система принципово розуміється як гнучка і динамічна, в якій кожен фактор може виражатися в цілій низці художніх явищ.

- Новітні технології

На театральне мистецтво сьогодні мають величезний вплив постійно удосконалюються мультимедійні технології. Маючи синтетичну природу, театр відкритий для новітніх технічних досягнень. У сценографії стали часто застосовуватися відеопроєкції і тривимірні комп'ютерна графіка. В сучасній сценографії часто використовується відеопроєкція не тільки на плоский екран, але і на нестандартні поверхні. Іноді, відеопроєкція здійснюється на дерев'яну обшивку залу, яка створювала ефект ремінісценції в минуле.

Також, останнім часом у театр активно впроваджується доповнена реальність - технологія, що додає в реальний світ віртуальні предмети. Класичний приклад - кольорова лінія, що показує траєкторію руху шайби при телетрансляції хокейних матчів. Ця траєкторія малюється на комп'ютері, після чого накладається на реальне зображення хокейного майданчика.